

INAUGURAREA MUZEULUI VIEI ȘI VINULUI DE LA HÂRLĂU – IAȘI

Într-o vreme în care sunt la mare modă paginile web și muzeele virtuale, în niște timpuri în care cultura și instituțiile aferente sunt considerate apendice aproape inutile, într-un veac care pare interesat numai de un pragmatism feroce, a organiza și a deschide un muzeu pare, la prima vedere, o întreprindere anacronică, în răspăr cu spiritul vremii în care trăim.

De Sfântul Ilie (20 iulie), în acest an, muzeografi etnografi ieșeni au pus la dispoziția marelui public la Hârlău (jud. Iași) un nou lăcaș muzeal, e vorba de *Muzeul Viei și Vinului*. Clădirea, restaurată și dotată corespunzător, aparține veacului al XVIII-lea, având legături, se pare, cu marea familie boierească a logofătului Tăutu. Un timp a fost Casă a Poștei, Hârlăul fiind situat, în evul mediu, la întretăierea unor importante drumuri comerciale ce legau Iașii și Târgul Frumos cu Botoșanii. Mai apoi, în a doua jumătate a secolului trecut, a servit drept sediu pentru un muzeu ideologizat, specific acelor vremuri. După 1990

a devenit filială a Muzeului de Istorie a Moldovei din cadrul Complexului Muzeal Național „Moldova” din Iași, însă cu greu i s-a putut găsi o încadrare tematică adecvată. Soluția salutară a constituit-o trecerea sa în subordinea Muzeului Etnografic al Moldovei din cadrul aceleiași Complex Muzeal și regândirea tematicii în acord cu profilul acestui muzeu. Desigur, orientarea tematică a viitorului muzeu, devenit filială a Muzeului Etnografic, nu trebuia căutată prea mult, amplasarea Hârlăului în imediata apropiere a celebrei podgorii a Cotnariului și faptul că însăși istoria acestei localități ... mustește de dese referiri la vii și vinuri fiind argumente zdrobitoare în favoarea organizării aici a unui Muzeu al Viei și Vinului.

Munca de elaborare a tematicii s-a împletit cu aceea de culegere a informațiilor din arhive, din lucrările publicate sau de pe teren, acest proces laborios durând câțiva ani, din 2002 până în 2006. Asupra tuturor acestor etape, precum și a celei finale, de elaborare propriu-zisă a tematicii, cât și a panotării patrimoniului, a modului de adaptare la specificul clădirii, vom reveni pe larg în numărul viitor al *Anuarului Muzeului Etnografic al Moldovei*. Am vrut acum doar să semnalăm această izbândă profesională a

tânărului colectiv de muzeografi etnografi ieșeni (cu precizarea că singurul muzeograf care face excepție de la această încadrare este Pavel Iancu, vrednica noastră „gazdă” de la Hârlău, cel care a trebuit să devină, aproape de pragul pensionării, paharnicul și pivnicerul Muzeului Viei și Vinului!).

Dacă acest muzeu este înscris în rețeaua muzeală a țării se datorează, în mare măsură, *inspirației deosebite* pe care a avut-o, la momentul potrivit, muzeograful Vasile Munteanu, în prezent director al Direcției Pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Iași, *abilităților manageriale* ale lui Val Condurache, directorul general al Complexului Muzeal Național „Moldova”, cel care a știut să determine Ministerul Culturii și Cultelor să aloce bani pentru finalizarea restaurării clădirii și, de asemenea, pentru realizarea efectivă a expoziției permanente, *perseverenței* de care a dat dovadă, mai ales în 2006, Victor Munteanu, actualul șef al Muzeului Etnografic al Moldovei, precum și *răbdării și calităților de bun organizator* ale lui Pavel Iancu și ale colaboratorului său apropiat, Gheorghe Tincu.

Desigur, muzeul din Hârlău va trebui promovat asiduu, în modalități cât mai variate, de la panouri de afișaj și indicatoare amplasate pe principalele căi de acces până la paginile web de care aminteam la începutul acestui „semnal”. Firește, aceste lucruri se vor face, probabil,

după măsurile de timp ale moldovenilor; important rămâne însă faptul că specialiștii prezenți de Sfântul Ilie la Hârlău au remarcat *maniera extrem de modernă* în care este realizat noul muzeu, iar publicul larg a reacționat cu *o emoție vădit pozitivă*. Aceste remarci și reacții se constituie în

suprema mulțumire pentru cei care în ultimii ani, departe de zarva vremurilor pe care le trăim, au trudit la făurirea unui muzeu care oglindește o străveche și aproape sacră ocupație a românilor!

Marcel LUTIC